

Η Οσία Γερόντισσα Χρυσή της Εορδαίας (Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας)

/ [Πεμπτουσία](#)

Στην περιοχή της Εορδαίας τον εικοστό μόλις αιώνα, στις ημέρες μας, διέλαμψε η οσία κτητόρισσα του Μοναστηριού της Αγίας Παρασκευής, Χρυσή, η ταπεινή και απλοϊκή χήρα από το χωριό Παλαιοχώρι-Φούφα, η γνωστότερη στην ευρύτερη περιοχή της Δυτικής Μακεδονίας «Μπάμπω-Ρύσσω», δηλαδή «Γιαγιά-Χαρίσω». Αυτή γεννήθηκε το 1877 και το επώνυμό της ήταν Πέτρου-Κύπτη. Ήταν πτωχή μα τίμια γυναίκα που την αξίωσε ο Θεός μετά από γάμου κοινωνία να αποκτήσει τέσσερα παιδιά, τρία αγόρια, το Σταύρο, τον Τρύφωνα και το Θεόδωρο καθώς και μια κόρη, την Ελένη.

Υπάκουη στην Αγία Παρασκευή

Αυτή την ενάρετη Χρυσή με τη σταθερή προσήλωση στις ελληνορθόδοξες παραδόσεις διάλεξε στην ηλικία των πενήνταέξι της χρόνων η Αγία Οσιομάρτυς Παρασκευή, για να την καταστήσει πιστή της θεραπαινίδα. Αυτήν επέλεξε η θαυματουργή Αγία, για να φανερώσει τον κρυμμένο στη γη πνευματικό θησαυρό του παλιού Μοναστηριού της με την πήλινη εικόνα της και άλλα τιμαλφή αντικείμενα.

Όταν τελείωσε τις αποκαλύψεις της προς την Γερόντισσα Χρυσή η Αγία Παρασκευή και την προσέταξε να βοηθήσει στην ανεύρεση αυτού του θησαυρού, η ταπεινή Γερόντισσα έσκυψε το κεφάλι, όπως η Παναγία μας εμπρός στον Αρχάγγελο Γαβριήλ, και της είπε; «Γένοιτό μοι κατά το ρήμά σου» (Λουκ. α 38).

Αξίζει εδώ να σημειωθεί ότι ο δεύτερος γιος της Γερόντισσας Χρυσής, ο Τρύφωνας, είχε τυφλωθεί, αλλά η μητέρα του πίστευε ακράδαντα στο Θεό, ότι θα θεραπευθεί. Πήγε, λοιπόν, αυτή στη θέση «Βακούφικα», εκεί που σήμερα είναι κτισμένο το Μοναστήρι της Αγίας Παρασκευής, και όπου υπήρχε από παλιά αγίασμα αγνώστου ως τότε Αγίου και γέμισε ένα κανατάκι. Το έφερε στο καλύβι της και είπε στη νύφη της, τη γυναίκα του Σταύρου, ότι επειδή εκείνη θα ήταν στην Εκκλησία λόγω Κυριακής, να ρίξει στον Τρύφωνα, για να πλυθεί από το νερό που έφερε, όταν εκείνος ξυπνήσει.

Όταν πράγματι ξύπνησε αυτός και του έρριξε η νύφη του νερό, για να πλυθεί, αμέσως άρχισε να φωνάζει:

-Βλέπω, βλέπω!

Το ίδιο βράδυ παρουσιάστηκε η Αγία Παρασκευή στον ύπνο της Γερόντισσας Χρυσής και της είπε:

-Εγώ θεράπευσα το γιο σου, τον Τρύφωνα. Γι' αυτό θέλω να πας στον Πρόεδρο του χωριού σου, να σου δώσει εργάτες, να σκάψεις και να βρεις τα θεμέλια της Εκκλησίας μου που είναι θαμμένη στη γη.

Εκπλήρωση επιθυμίας

Η Γερόντισσα Χρυσή μαζί με τον Πρόεδρο του Μηλοχωρίου, το Μπάρμπα-Ζάχο Μπαλαχτζή πήγαν πρώτα στο Μητροπολίτη Πτολεμαΐδος Ιωακείμ και μετά στην αστυνομία. Από τον πρώτο εξασφάλισαν την ευλογία για τις ενέργειές τους και από τη δεύτερη την άδεια ανασκαφής. Την επόμενη αμέσως ημέρα χωρίς χρονοτριβή μαζί με άλλους Μηλοχωρίτες μετέβησαν στο σημείο που είχε υποδείξει η Αγία Παρασκευή και άρχισαν να σκάβουν. Με λεπτομέρεια η Αγία είχε υποδείξει την ακριβή οριοθέτηση του παλιού Καθολικού του Μοναστηριού με τα ιερά αντικείμενα κοντά σε μια ανθισμένη τριανταφυλλιά, ανάμεσα στα βάτα. Η περιοχή βρίσκεται στους πρόποδες βουνού που από πίσω του βρίσκεται η Κλεισούρα με το Μοναστήρι της Παναγίας μας, στο οποίο ασκήτεψε η γειτόνισσα Οσία Σοφία.

Ξαφνικά, ω του θαύματος, σκάβοντας με τη σκαπάνη σε βάθος ενάμισυ έως δύο μέτρων αποκαλύφθηκαν τα θεμέλια παλαιού Ναού με δύο εισόδους. Μέσα σ' αυτόν τον Ναό βρέθηκε μια πλάκα κεραμικού που σχημάτιζε με την αγγειοπλαστική τέχνη το περίγραμμα της μορφής της Αγίας Παρασκευής, δύο ασημένια βυζαντινά νομίσματα και δεκαπέντε πήλινα αγγεία. Από αυτά έχει διασωθεί μόνο μέρος της κεραμικής πλάκας χωρίς τη μορφή της Αγίας.

Μετά από το ιστορικό αυτό γεγονός για τους πιστούς της Δυτικής Μακεδονίας

κλήρος και λαός κατάλαβαν ότι δίπλα τους είχαν έναν άνθρωπο του Θεού, μια θεραπαινίδα της Αγίας Παρασκευής και όχι μόνο δεν την ειρωνεύονταν και δεν την περιγελούσαν, αλλά και την τιμούσαν ιδιαιτέρως.

Τα θαύματα και οι ιάσεις που γίνονταν έκτοτε στον τόπο αυτό, αλλά και η ασκητική και οσιακή πολιτεία της Γερόντισσας Χρυσής έγιναν γνωστά στα χωριά της Φλώρινας, της Καστοριάς, της Κοζάνης. Σε όλη τη Δυτική Μακεδονία ξαπλώθηκε η φήμη του Μοναστηριού της Αγίας Παρασκευής και της θεραπαινίδος και κτητόρισσάς του, της Οσίας Χρυσής. Ακόμη και στην Αττική και στην Πελοπόννησο μέχρι τη Βουλγαρία, την Τουρκία και την ηρωτόκο μας Κύπρο, μιλούσαν γι' αυτό και θαύμαζαν την παρρησία της Γερόντισσας προς το Θεό και την Αγία Παρασκευή.

Με τα νάματα του αγιάσματος της Αγίας Παρασκευής και τις ικεσίες της Οσίας Χρυσής καθημερινά γίνονταν και εξακολουθούν να επιτελούνται πολλά θαύματα. Τυφλοί αναβλέπουν, χωλοί περιπατούν, τρελοί σωφρονίζονται, παράλυτοι εγείρονται και νόσοι ανίατοι διώκονται.

Μια κυρία επισκέφθηκε στο Μοναστήρι με το αόμματο παιδί της. Έβλεπε όλους να πηγαίνουν να φιλήσουν το χέρι της Γερόντισσας Χρυσής, αλλά εκείνη την πλησίαζε από απόσταση λόγω του μελαμψού της δέρματος. Η Οσία Χρυσή με το διορατικό χάρισμα κόντεψε και της είπε:

-Έκανες κακούς λογισμούς για εμένα και η Αγία Παρασκευή δεν θα κάνει το θαύμα στο παιδί σου!

Εκείνη συντετριμμένη από την αποκάλυψη αυτή της Οσίας έπεσε στα πόδια της και την εκλιπαρούσε να τη συγχωρήσει, και να προσευχηθεί για το παιδί της. Η ευσυμπάθητη Γερόντισσα τότε προσευχήθηκε θερμά και αμέσως το παιδί θεραπεύθηκε.

Το θέρος του έτους 1932, στις 26 Ιουλίου, στη μνήμη της Αγίας Οσιομάρτυρος Παρασκευής, πραγματοποιήθηκε μεγάλο θρησκευτικό πανηγύρι στο Μηλοχώρι. Το επόμενο έτος, το 1933, αποκαταστάθηκε πάνω στα ερείπια των θεμελίων ο παλιός Ναός του με μέριμνα της Οσίας Χρυσής.

Η ταπεινή, βασανισμένη αλλά και αγιασμένη Γερόντισσα Χρυσή έλαμψε με τις αρετές της, με τα θαύματά της, με την παρρησία της ιδιαίτερα προς την Αγία Παρασκευή. Εύχρηστο σκεύος του Παναγίου Πνεύματος και ποταμός αστείρευτος χαρίτων και θαυμασίων.

Πριν αναχωρήσει για τα ουράνια σκηνώματα η Γερόντισσα Χρυσή αρρώστησε και

οι δικοί της την πήραν από το Μοναστήρι πάνω σε ένα κάρο, για να την μεταφέρουν στο πατρικό της σπίτι και να πεθάνει εκεί. Τότε άστραψε ο καθαρός ουρανός και ακούσθηκαν ψαλμωδίες αγγελικές. Η Οσία έβλεπε πολλούς Αγίους να την προσμένουν και συνομιλούσε μαζί τους λέγοντας:

-Θα έλθω κοντά σας!

Στην Αγία Παρασκευή ιδιαίτερα είπε:

-Τελείωσα το έργο μου και θα έλθω κοντά σου. Λαχταρώ να βρεθούμε μαζί!

Κοιμήθηκε σε ηλικία 82 ετών, την Κυριακή του Πάσχα του 1959, που το έτος εκείνο ήταν στις 3 Μαΐου, μόλις ακούσθηκε ο χαρμόσυνος παιάνας της πίστεώς μας, το «Χριστός Ανέστη»!

Η ανακομιδή των χαριτοβρύτων λειψάνων της έγινε στις 17 Ιουνίου του έτους 1998. Από τότε το Μοναστήρι κατέχει ως πολύτιμο θησαυρό την Αγία Κάρα της Οσίας και τα πάνσεπτα λείψανά της καθώς και τη μανδήλα της, ανεκτίμητα κειμήλια που αναδίδουν όλα άρρητη ευωδία και παρέχουν στους πιστούς τα ιάματα. Αποθησαυρίζονται μέσα στο Ιερό Βήμα του Καθολικού της Αγίας Παρασκευής, στο οποίο φυλάσσεται και η εφέστια εικόνα της Οσιομάρτυρος.

Η μνήμη της Οσίας τιμάται την Πέμπτη της Διακαινησίμου και ιδιαιτέρως στις 17 Ιουνίου, ημέρα της ανακομιδής των ιερών της λειψάνων με ύμνους και ψαλμούς και ωδές πνευματικές, καθώς προτρέπει τους Χριστιανούς ο Απόστολος Παύλος (Εφεσ. ε 18).